

lingen paa en for Øerne heldig Maade. Det forekommer mig derfor ikke at være forsvarligt at fremme dette Lovforslag, da der synes at være en Enstemmighed fra de forskellige Sider om, at Lovforslaget vil komme til at virke uheldigt paa Forholdene derovre. Jeg ser uig derfor ikke i Stand til at give min Stemme til det foreliggende Lovforslag.

Nordby: Ja, ogsaa jeg maa ganske kort motivere min Afstemning. Jeg kan nemlig heller ikke stemme for det foreliggende Lovforslag. Jeg kunde i og for sig slutte mig til, hvad den foregaaende Taler har udtalt, og jeg kan gøre det saa meget hellere, som det ikke kan andet end glæde mig, at det ærede Medlem denne Gang ved Behandlingen af et Lovforslag om Lotteriets Udvidelse har faaet, i alt Fald tilsyneladende, samme Syn, som jeg tolkede, da et lignende Lovforslag var fremme for 2 Aar siden. Jeg kan ganske vist ikke fatte, at Forskellen fra den Gang til nu skulde være saa stor, at den kan motivere et forskelligt Standpunkt, men det glæder mig, at der dog i hvert Fald er en i denne Sal, der har i nogen Maade samme Syn som jeg paa disse Forhold. Hvor meget jeg end interesserer mig for de vestindiske Øer — og det kan jeg med Sandhed sige, at jeg gør — maa jeg dog vedkende mig, at jeg har ingen Tro til, at Spil, selv om det bliver ordnet ved Lov, skal kunne op- hjælpe Forholdene paa disse af Naturen saa rigt velsignede Øer. Det tror jeg, at Arbejde og Klogskab kan gøre, men jeg tror ikke, at Spil kan gøre det. Jeg vil dermed ikke udtale nogen Dom over Lotterispil, men jeg maa hævde, at for mig staaer det saaledes, at det er en kolossal Luksus. Den bør beskattes, naar den ikke skal forbydes, og jeg mener, at den er alt for lidt beskattet. Jeg mener for øvrigt, at Forholdet i alt Fald kunde have været ordnet saaledes, at en Filial af vort Klasselotteri var bleven lagt der ud. Det er sikkert en stor Fejl ved vore Skatte- love, at der ikke er lagt en betydelig Skat paa Gevinsterne. Jeg ønsker ikke, at de smaa Lodder, jeg havde nær sagt, at fatige Folk skulde beskattes højere end de blive ifølge Lotteriloven, men jeg kunde ønske, at nogle af dem, der overhovedet ere saa glade ved at spille, gave Staten et klækkeligt Beløb tilbage af det, de ere saa lykkelige at vinde. Det hører jo imidlertid Fremtiden til, om det muligvis kunde blive saaledes en Gang — jeg vil haabe

det. Men jeg vil i alt Fald ikke være med til at stemme for dette Lovforslag, da jeg ikke kan indse, at en saadan Lov kan fremme en Udvikling, som jeg ønsker fremmet. Det er sagt mig af kyndige Folk her i København, at i de Uger, hvor Sedlerne til Lotteriet fornyes, er det kende- ligt, at Salget af Brød, Smør, Ost, kort sagt alle Næringsmidler, er betydelig indskærpet, og det turde dog være et sørge- ligt Bevis paa den Skade, Lotteriet gør. Nu vil jeg ganske vist sige, at naar man sammenholder vore Forhold med de vest- indiske, er det meget farligere her hjemme, thi der ude have de i det mindste et For- trin: de fryse ikke, og det er en stor Ting, saa der er efter min Mening mere Anled- ning til at stemme mod en Udvidelse her- hjemme end til at stemme mod en Lov for Vestindien.

Rambusch: Netop fordi jeg har fuld Sympati med det principielle Standpunkt, som de to ærede Medlemmer, der lige have talt, indtage, finder jeg Anledning til at betone, at deres Indvendinger mod Lovfor- slaget aldeles ikke ramme dette. Disse principielle Indvendinger vilde have Gyl- dighed, hvis Talen var om at indføre Spil eller ikke. Men da det nu staaer saaledes, at der spilles, og at Lotterispil ikke kan afskaffes paa Øerne, bliver Forholdet det, at man ikke indfører noget nyt, men bringer det, der allerede finder Sted, ind under mere moderate Former. Det forekom- mer mig derfor, at Argumentationen snarere maatte føre i modsat Retning end til at stemme mod Lovforslaget.

Nordby: Af forskellige Talere, der have ytret sig om denne Sag, er der brugt Udtrykket „Spillesyge“, og jeg mener, at denne Benævnelse er i og for sig meget betegnende. Men dersom der er noget, der hedder Spillesyge, er efter min Men- ning den eneste Maade at kurere denne paa en Afgift, og den danske Stat er dog sikkert Herre for, hvorvidt Folk skulde blive ved at lide af denne Syge eller ej.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges med 48 Stemmer mod 1.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.